

- Muzica se fură
- Top '30 (al vostru!)
- 16 august l'll remember
Elvis Presley
- De vorbă cu Richard Gere

POP ROCK

& Sport

Nr 30 august 1991 12 pagini 5 lei

Naiul le-a suflat-o securistilor pe Dana Dragomir

POP
Rock

INTERVIU
CU DANA
DRAGOMIR

Dacă ați urmărit emisiunea de pe programul II, în care a apărut Dana Dragomir sau dacă vă uitați mai atent la fotografiile ei, vă puteți da seama că nu-i ușor să realizezi un interviu cu o astfel de apariție. Totuși, venind însoțită de 3 bărbați (Alex, fratele ei de cruce, patronul firmei Alien SRL și Dan Atanasoaiei, colaboratorul nostru) interviul s-a desfășurat pe coordonate destul de ortodoxe. Trebuie să vă mărturisesc că din cauza emoției n-am întregit-o nici câți ani are, nici în ce zodie s-a născut, nici adresa nu i-am cerut-o! Evident, despre gătit nici nu putea fi vorba. Așadar, să fiți mulțumiți cu ce am obținut, pentru că eu sînt.

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

Simbătă ne-am ales cu un program de bar (i se spune spectacol) de pe litoral, din Jupiter, de la Paradis. Ideea e bună, pentru că nu toată lumea ajunge acolo și chiar dacă o face nu se mai duce la Paradis. Dans-plimbare la kilogram și cițiva soliști care meritau mai multă atenție din partea realizatorilor emisiunii (nu cei de la bar). Sanda Ladoși (parcă n-a ales prea inspirată melodia), Monica Anghel, dinamică și tot mai în formă, Gil Dobrică (fidel lui Ray Charles, dar telespectatorii de azi nu-l cunosc și era un prilej bun pentru mai mult), Laura Stoica lăsată la final cind mai aveam puțin și ne cuprindea somnul (conform ideii că vedetele încheie programul). N-am amintit penibilul moment vesel și nici prestația de familie (Popescu), nici jonglerile, nici dansul polifonilor (care ar face mult bine pe șosele, scăzînd rata accidentelor). Înțelegem avantajele unui program gata făcut, chiar și bucuriile vacanței la mare (în interes de serviciu) dar măcar o selecție să fi fost făcută din partea unor vechi și buni (și comози) profesioniști! 20 de minute ar fi fost perfecte. Și pentru că tot am abordat programele TV să nu uit să subliniez o notiță din revista „Phoenix” de săptămîna trecută semnată de Felicia Boeru care se referea la „Veniiți cu noi...”. Acum e riscant să mai zici ceva negativ despre respectiva emisiune. Cu atîția fani în presa de toate culorile... Deci: ultimele 10 ediții au fost EXCELENTE (sincere, spontane, originale, inedite etc). Așa e bine, domnilor? ● „Listen Up, The Lives Of Quincy Jones”, un film realizat de Ellen Weisbrod și produs de Courtney Sale Ross. Două femei hotărîte să-l prezinte pe Quincy cit mai adevărat într-un documentar-jazz. Un omglu adus greșelilor, cum reiese din declarația marelui producător-compozitor-interpret: „Am comis mai multe erori în viață decît orice altul, dar e mai bine să-ți ratezi viața decît să nu faci nimic”. Orchestratorul lui Michael Jackson, primul negru devenit șeful unei case de discuri, a avut o tinerete presărată de momente violente, tragice avînd o singură constantă: sărăcia. Sperăm să vedem și noi (cîndva acest film). ● Film și muzică. Ei bine, episodul doi despre „Hair” l-a adus pe cei tineri mai aproape de epoca „flower-power” iar pe cei mai... maturi îi va ajuta să înțeleagă multe aspecte pe care pe atunci nimeni nu le explica. Filmul lui Forman pare modern și azi. O sugestie de telespectator; ar fi mai cursivă o traducere scrisă atunci cînd pe ecran se cîntă. Chiar dacă-mi place și mie vocea lui Pittis. ● Sinead O Connor este revoltată din cauza interzicerii albumului celor de la N.W.A. în Anglia, intenționează să interpreteze rolul Ioanei D'Arc într-un film american, cîntă în duet cu Shane McGowan solistul de la Fogues („Do You Believe In Magic” din repertoriul Lovin Spoonful). Viață agitată și bogată. ● Mike Scott, liderul grupului Waterboys se va instala probabil la New York pentru a-și căuta noi coechipieri. Vestea este susținută de virtuala semnare a unui contract (de 2 milioane de dolari) cu firma Elektra. ● 1500 de D.J. au primit cite un exemplar din discul promotion, „Get Off” single extras de pe albumul Diamonds And Pearls al lui Prince. Alte piese au fost prezentate unui grup de apropiați și citorva celebrități la China Club din Los Angeles, unde Prince a apărut echipat după modelul „Nasul III”. Oricum, lășînd la o parte malițiozitățile presei, trebuie să recunoaștem că stie să-și asigure ieșirea la fiecare album chiar dacă nu toate devin bestseller-uri. ● În curînd un nou post muzical pentru parizieni. Va fi susținut de Jack Lang partea muzicală a fost preluată iar printre acționari se anunță NRJ, Sony Music și Polygram. ● MONSTERS OF ROCK la Hippodrome de Paris-Vincennes, sîmbătă 21 septembrie de

la 15,30. Avem timp să mergem și acolo? Ar fi bune citeva excursii. Afișul este puțin diferit de cel știut pentru 22 august la Budapesta. AC/DC, Metallica, Queensryshe, The Black Crowes și Patrick Rondat. ● Cîntecul lebedei pentru Jane's Addiction! Solistul Perry Farrell, sprijinit de agenția Triad a pus la punct un festival itinerant botezat „Lollapalooza” (despre care ne scrie mai pe larg David Pistrui, corespondentul nostru special din Chicago). Este vorba de un prim festival „alternativ” care se deplasează în Statele-Unite, la care participă Siouxsie And The Banshees, Living Colour, Nine Inch Nails, Ice-T, Butthole Surfers, Farrell susține că Jane's Addiction vor fi prezenți pentru ultima oară la un astfel de eveniment. În trei albume au spus tot ce aveau de spus așa că-și vor spune doar la revedere. Decent și cinstit,

● Casa de discuri Noise a scos un album „Best Of” pentru al doilea grup (la vinzări) german, după Scorpions, Helloween. ● Festival de thrash la Milwaukee (Wisconsin) pe 27 iulie. Erau confirmați: Sepultura, Sacred Reich, Napalm Death, Believer, Deicide, Devastation, Massacre, Brutal Truth, Cyclone Temple s.a. ● Jimmy Vaughan fratele lui Stevie Ray și totodată fost component al grupului Fabulous Thunderbirds a înregistrat citeva piese cu Les Paul, inventatorul celebrei chitări care-i poartă numele. ● Noul L.P. al grupului Kingdom Come se numește „Hands Of Time”.

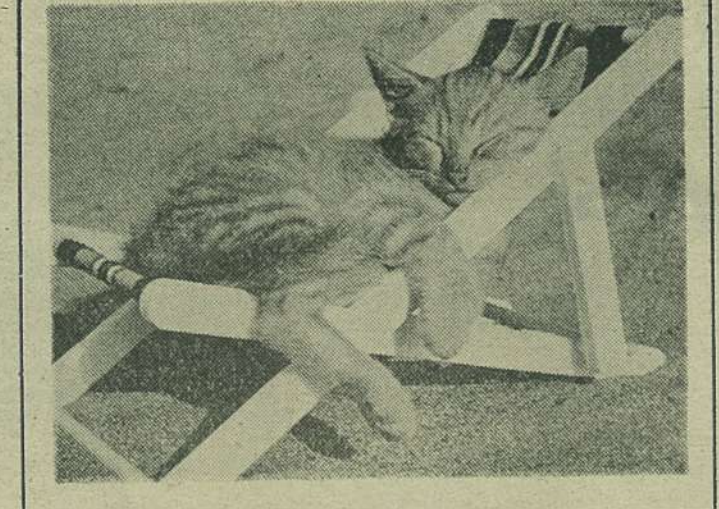
● Casa de discuri Noise a scos un album „Best Of” pentru al doilea grup (la vinzări) german, după Scorpions, Helloween. ● Festival de thrash la Milwaukee (Wisconsin) pe 27 iulie. Erau confirmați: Sepultura, Sacred Reich, Napalm Death, Believer, Deicide, Devastation, Massacre, Brutal Truth, Cyclone Temple s.a. ● Jimmy Vaughan fratele lui Stevie Ray și totodată fost component al grupului Fabulous Thunderbirds a înregistrat citeva piese cu Les Paul, inventatorul celebrei chitări care-i poartă numele. ● Noul L.P. al grupului Kingdom Come se numește „Hands Of Time”.

A. E.

PRIMIM ȘI PUBLICĂM CU PLĂCERE

148/S.VIII.333
DUPĂ CUM SE VEDE,
VIAȚA ÎN OLANDA NU
E CHIAZ ASA GREU
SAUȚĂRĂ PENTRU CEI
DE ACASA, NE ÎNTOR
CEM ÎN SEPTEMBRIE
CU FORȚE PROASPETE
TOATE LEI
"HOLOGEA"

"CURIERUL NAȚIONAL"
H. de ANDREI PARTOS
și colaborați
Sto. Ministerului
sect. 1.
BUCUREȘTI
ROMANIA

DISCO TOP 7/91

● N-am încotro! Trebuie să încep cu o veste tristă! Începînd de miercuri (n.r. — 31 iulie) discoteca Maxim din Eforie-Nord a fost închisă; nu am aflat dacă temporar sau definitiv. Unul dintre cei doi patroni ai discotecii, Radu Ionescu, a murit în urma unui groaznic accident de mașină, la numai 42 de ani. Îl însoțim și noi creștinește: Dumnezeu să-l ierte!

Pentru amatorii de distracție pe litoral, vestea este foarte neplăcută, țînd cont că, discoteca Maxim, își depusese deja o serioasă candidatură pentru un loc în DISCO TOP 7/91.

● Modificarea de program la Hipodromul din Mamaia: astfel, începînd de săptămîna trecută, Direcția 5 va „cîntă” de la 23,30. Programul de muzică live durează tot 40 de minute. Vizionare plăcută!

● Lume mare în discoteca Acapulco aparținînd S.C. Eforie-Nord S.A. după ce partea muzicală a fost preluată de firma D.C.L. Vision 2000. Șeful unității este dl. Gh. Ficea, iar D.J. Constantin Cuculic. Deși dotarea este în continuare modestă, cele 150 de locuri ale discotecii nu sînt suficiente. Programul se desfășoară între orele 20 și 4, iar intrarea costă 40 de lei.

● O veste rea pentru vinători: în Olimp nu mai există „Pui de urs”. Dansatorii, nu sînt afectați deoarece locul acestei discotecii a fost luat de Meteor (de fapt tot o discotecă). Acum discoteca aparține firmei Electro Vox (proprietari fiind 4 ingineri: Marius Coman, Adrian Costache, Mihai Petrescu, Bebe Călinescu). Firma de fapt are un caracter productiv, dar se ocupă și de dotarea discotecilor ca urmare a pasiunii patronilor. Programul începe la 21,30 și se termină o dată cu plecarea ultimului turist, capacitatea fiind de 180 de locuri. Atenție! D.J. este chiar unul dintre patroni: Marius Coman.

● Discoteca Palas aparține soc. Comerciale Venus S.A. care în această vară colaborează, la programul muzical, cu firma Econ din Roșiori de Vede.

Discoteca este o sală lungă și îngustă, dotată modest. Are o capacitate de aproximativ 180 de locuri, intrarea este de 30 lei, iar programul se desfășoară între orele 21 și plecarea ultimului client.

D.J. este Adrian Costache.

CRISTIAN TUDORAN

Sfaturi pentru litoral

“It's safer to have sex with someone you know.”

Știri de ultimă oră de pe litoral (telefonice de la C. Tudoran). S-a deschis discoteca Tiffany's din Neptun 200 l. de locuri, program 23-04. Prezintă Andreas Kekman. Prețul de intrare este de 1000 de lei (da, așa scrie una mie lei) din care 200 intră la consumație. Discoteca Top (Neptun, în hotelul cu același nume) și-a mărit intrarea la 600 de lei. La Hipodromul din Mamaia, vineri, sîmbătă și duminică intrarea este de 400 de lei. ● La „Maxim” în Eforie Nord prezintă Marian Dumitru, unul dintre veteranii meseriei. ● La restaurantul Albatros din Mamaia cîntă acum grupul constantean Stress în componență Doru Radu (bateria și lider), Virgil Stoica (bas), Cristi Duciu (chitară solo), Marius Mateescu (clape) și Marius Teodorescu (solist vocal). ● Finalul de sezon e tot mai spectaculos!

● Tina Turner își vinde casa din cartierul londonez Notting Hall pentru 7,5 milioane de mărți. ● Paula Abdul debutează într-un rol secundar, în filmul „Singles”. ● R.E.M. vor susține la toamnă un turneu a-lături de ZZTop iar beneficiile vor fi donate organizației Amnesty International. ● În cele cinci minute de audiență pe care i le-au acordat prințul Charles al Angliei, Mick Jagger nu și-a scos mina din buzunar. Probabil că prințul l-ar fi dat afară pentru o astfel de impolitete dacă n-ar fi avut înțelegere pentru marile probleme pe care le înfruntă Mick. De curînd i-a cumpărat soției sale (viitoare mamă) o casă cu 20 de camere în Richmond, de care el nu se va bucura prea des, aflîndu-se la Atlanta, unde turnează filmul „Free Jack”. ● Luni, pe programul II, după o masivă recapitulare a edițiilor anterioare de la „Veniiți cu noi...” am avut parte, la concurență cu „Actualitățile” de un program de Super Channel cu trupe rock bine alese. Cum să facem să știm dinainte sau să pice la o oră mai devreme. Ne împingeți spre un conflict de decizie: rock sau știri!? Dar dacă vrem ambele? Să ne mai luăm un aparat, nu-i așa? ● Patti Smith pe scenă pentru un concert (fondurile se donau pentru cercetări privind SIDA) desfășurat la Ann Arbor, lângă Detroit. A-lături de soția lui Fred „Sonic” Smith au fost Lenny Kaye și Jay Lee Daugherty (ex Patti Smith Group) și Scott Asheton (baterist la The Stooges) ●

MARATONUL ROCK despre care relatam în ultima vreme, s-a oprit! Motivul invocat de către organizatori este cel al prețurilor excesive la produse alimentare (au crescut de 4 ori în ultimele 2 luni!). Corespondentul nostru permanent pe litoral, Cristian Tudoran, ne informa despre firma ALIEN S.R.L. reprezentată de către dl. Amadeus Aurel Schneider, originar din București, acum cetățean american. De unde vine numele societății? „Da, mă simt ca un alien (rezident străin, nenaturalizat) în țara mea și aceasta din cauza șicanelor și a lipsei de soliditate manifestate!”. Tentativa mutării centrului estival al rockului de la Costinești la Mamaia a reușit parțial. La Costinești, din declarația unui director în „Tineretul liber”, s-a renunțat la festival din cauza fanilor de anul trecut. Acum banii stopează o inițiativă frumoasă. Cheltuieli zilnice de 5 — 6000 de lei cu trupele din program sînt, adică au fost compensate de încasări de 800 de lei. Cu toată hotărîrea gazdelor, pe 9 august Maratonul s-a oprit anunțînd că va fi reluat în octombrie la București. Despre grupurile Seism, Pastel Color, Topaz vom relata cînd ne șosese și fotografiile așteptate! ● Tot de pe litoral, Mihai Pocorschi și Formula 5 cîntă acum la barul Calypso. Trupa este întărită cu două vocaliste, Claudia Dumitru din Deva și Gabriela Moraru din Constanța. Doina Matei — Pocorschi susține și ea un scurt recital. ● Incognito, după o scurtă perioadă la „Măgura” din Eforie Sud, s-a mutat la Mamaia la restaurantul „Doina”. Componența actuală: Amedeo Bolohoi (lider, solist), Matei Bulencea (bas), Adrian Puric (clape), Marcel Paraschiv (tobe) și Cristina Vraști (solistă vocală). ● Crainicele talentate sînt atît de rare (nu numai la noi) încît cele care apar sînt disputate de mai multe instituții. Kristiane Baker, cunoscută nouă de la MTV este nevoită din luna iunie, să prezinte topul emisiunii „Airplay” care aparține televiziunii din orașul ei natal, Hamburg. ● Kim Basinger va cînta într-un film. Pentru a fi adecvată rolului ea a apelat la profesorul de canto Seth Riggs și la producătorul Tim Hauser (solist vocal la Manhattan Transfer). Toți au păreri bune despre calitățile vocale ale actriței (9 săptămîni și jumătate, fără milă). Kim e hotărît să debuteze ca solistă și în afara ecranului, chiar în această toamnă. „Sînt mai talentată decît Madonna și voi deveni mai celebră decît ea!” Se pare că aparițiile în bikini sau în furouri pe ecrane întăresc încrederea în sine a multor femei. ● Paul Simon a scris o carte pentru copii. O va lansa peste două luni. ● Și Lou Reed are porniri scriitoricești. În „Between Thought And Expression” analizează sensul unora dintre textele melodiilor sale. ● Firma Levi's sare spoturi publicitare mereu noi cu melodii mereu vechi, dar extrem de bine alese. Putem spune că de fiecare dată a relansat cite un hit uitat. Acum este rîndul unei piese T. Rex. Curînd nici spoturile autohtone nu vor mai putea folosi melodii (fără plată) străine și atunci creatorii vor fi cei solicitați. Nu înțelegem de ce nu se face așa de acum. Un cîntec compus pentru un clip bine gîndit servește, după cum s-a văzut, ambele părți: reclama și muzica! ● Bruce Dickinson face o reclamă ceva mai directă. Recomandă șoferilor folosirea centurilor de siguranță și bine face. ● Sponsor al turneului Dire Straits (300 de concerte) va fi firma Philips care-și va lansa cu acest prilej noul produs, compact-caseta digitală! Paradoxal însă, „On Every Street” discul Dire Straits apare normal pe vinil.

**In exclusivitate
pentru P.R. & S.**

DANA DRAGOMIR

O româncă pe locul I în topul suedez

Rep.: De câți ani ești plecată din țară?

D. D.: De 4 ani și jumătate. Trei ani am locuit în America. Acum, sint stabilită în Suedia.

Rep.: În țară ai cântat?

D. D.: Da. Am apărut la TV., la radio, am făcut chiar și cîteva înregistrări. Am început să cânt cu Rapsodia Română fiind încă elevă la Liceul „George Enescu”. O perioadă am cântat cu diverse formații disco și rock. De pildă, cu Acord, o formație necunoscută, la Continental. Am făcut foarte multe turnee „afară”, căci eram ceva deosebit, o fată care cânta la nai. Primul turneu a fost în 1983, cînd aveam 19 ani. În 1986 mi s-a oferit un contract la Las Vegas. Viza de plecare am primit-o cu anumite condiții, ceea ce m-a determinat să nu mă mai întorc. Contractul era de 3 ani, dar n-am stat atît. Am revenit în Europa, în Suedia unde îl cunoșteam pe Alex, fratele meu de cruce. Cei din Suedia chiar credeau că sintem frați buni. El m-a ajutat foarte mult. Un timp am locuit la el.

Rep.: În Suedia ai avut probleme cu dobîndirea cetățeniei?

D. D.: Nu. Am devenit destul de repede cetățean suedez, poate și datorită calităților mele interpretative. La scurt timp după ce am ajuns acolo, am avut ocazia să reprezint această țară la diverse concerte. Astfel, am fost invitată la un concert, la Paris, dat în onoarea regelui și reginei Suediei. La acest concert au asistat și Caroline de Monaco, François Mitterrand și alte somități politice și culturale. Cu ocazia acestui moment am primit și cetățenia. În timpul cînt am așteptat actele legale, nu am stat degeaba. Am realizat 2 discuri cu o artistă renumită în Suedia. În 1990 am participat la M.I.D.E.M. la Cannes, în Franța. Cu acest prilej, mi s-a cerut să am un disc solo și atunci, am rupt colaborarea cu doamna respectivă. Trebuie totuși să precizez că partenera mea era tot o instrumentistă, specializată pe sintetizatoare și claviaturi. Avea 51-52 de ani și de-a lungul anilor a avut 16 discuri, dintre care 3 de aur. Deci, în 1990 am realizat discul, care a ieșit pe piață în 1991. Nu m-am așteptat să aibă așa un succes. Discul l-am realizat împreună cu Per Andreasson. Printre melodii, sint și unele foarte cunoscute, cum ar fi: „Hora Staccato” de Grigoraș Dinicu, „Iancu Jianu”, „Firuța” și altele, dar discul conține și o compoziție proprie.

Rep.: Cum s-au vîndut discurile?

D. D.: Ceea ce mă bucură foarte mult este că acest disc, deși conține melodii clasice, e cumpărat și de cei foarte tineri. O explicație ar fi orientarea modernă a orchestrației (new age). Cît despre melodia „Mio Min Mio”, ea era cunoscută, dar acum a devenit și mai populară, ajungînd pe primul loc. Melodia a mai fost cîntată acum 4 ani, de formația Gemini, ea făcînd parte din coloana sonoră a unui film de mare succes în Suedia. Benny Andersson, unul dintre cei 2 B

de la ABBA, coautor al melodiei a declarat presei că este mîndru de realizarea mea. Surpriza este dublă, căci eu sint româncă, deși cetățean suedez, iar melodia este doar instrumentală. O piesă orchestrală, cîntată la trompetă, a mai pîtruns în topul suedez în urmă cu 30 de ani. Faptul că am detronat-o pe eroina națională — Carola — cîștigătoarea de la Euroviziune, de pe primul loc, a produs mare vilvă în mass-media.

Rep.: Care este atitudinea mass-media față de tine?

D. D.: Întotdeauna a fost draguță cu mine. Cînd apar pe

Rep.: Cum ai ajuns să cînti la pian?

D. D.: Primul instrument pe care l-am studiat a fost pianul, dar nu excelam. La examenul de treapta I mi-am dat seama că nu voi reuși, fiind 3 candidați pe un loc. Mî s-a sugerat să dau la canto popular, dar fiind în schimbare de voce, la 14 ani, profesoara Mia Barbu m-a liniștit, spunîndu-mi că nu am nici o șansă. Așa am aflat că pe 4 locuri la nai erau doar 2 candidați. Profesorul de la această clasă nu vroia să primească fete. Am luat un nai, așa în joacă, și am suflat în el.

Rep.: L-ai cunoscut pe Gheorghe Zamfir?

D. D.: Deși nu am luat legătura cu el prea des, pot spune că sintem totuși amici. Din cîte am stat de vorbă și am auzit spunîndu-se e foarte mîndru de mine.

Rep.: Ce perspective ai, acum după reușita extraordinară din top?

D. D.: Nu-mi va fi prea ușor. În Scandinavia am porțile deschise. Mă așteaptă un turneu de 52 de concerte în 60 de zile. Gajul meu s-a triplat. În concert sint acompaniată de orchestră și de instrumente electronice. Un concert durează

sustinut că-l place foarte mult nautil și că ar dori să asculte cît mai mult folclor românesc pentru a compune ceva special pentru mine.

Rep.: Ce-ți place mai mult să cînti, mari hit-uri adaptate pentru nai sau compoziții originale?

D. D.: Un instrumentist trebuie să apeleze și la marile succese. În viitor vreau să realizez un L.P. în ritm de rock, nu hard sau heavy, dar tineresc și cu compoziții originale.

Rep.: Te-ai gîndit la un concert în România?

D. D.: M-aș simți tentată de un astfel de concert, dar nu în condițiile de acum, în sensul că sint absolut necunoscută. E nevoie de o promoție adecvată, de o publicitate...

Rep.: Mai ai pe cineva în țară?

D. D.: Familia mea e aici. Am revăzut-o prima oară în februarie 1990. De atunci sint pentru a 5-a oară în țară.

Rep.: Cum ai ajuns pe micul ecran?

D. D.: Anda Onesa mi-e bună amică. De fapt, a lui Alex. Ne-am întîlnit la ziua lui și mi-a propus să particip la o emisiune pe programul II.

Rep.: Cam ce s-a scris în presă despre tine, după succesul avut?

D. D.: De pildă: „Dana Dragomir — spioana care a intrat în topul suedez”. „Dana Dragomir trebuia să devină colaboratoarea cumpiltei securității, iar ea a ales libertatea rămînd în Suedia”. „Prima melodie instrumentală care a pîtruns în topul suedez”. „22 de tuburi și o pereche de plămîni puternici au ajutat-o pe Dana Dragomir să devină steaua topului suedez și să-și cîștige libertatea”. „50 000 de exemplare — disc de aur pentru Dana Dragomir”...

Mi-a părut rău că nu am reușit să prezint nimic, că s-a vorbit mult, că nu a fost timp pentru mine. Din punctul de vedere al regiei muzicale, m-am convins că sint niște amatori, lăsînd microfoanele deschise, făcînd astfel să se audă 2 naturi, pentru că, eu și atunci cînd fac play-back cînt fiindcă trebuie să simt. În timp ce cîntam, nu mi-am dat seama, deoarece boxe erau foarte departe de mine. Abia cînd am văzut caseta, am realizat ce s-a întimplat. Tatulci mi-a propus să realizez un medalion.

Rep.: Ce altă muzică așculți?

D. D.: Ascult toată muzica din topuri. Sint la curent cu noutățile. Îmi place Mariah Carey foarte mult, Michael Bolton, Sinead O' Connor. Acest prim dialog cu Dana Dragomir va avea, conform promisiunii făcute, o urmare dacă nu chiar mai multe. Dana pleca tocmai spre litoral, iar la revenire ar putea fi prezentă la microfonul emisiunii „Vineri noaptea în direct”.

Muzica instrumentală merită să fie reconsiderată și la noi, acum cînd nu mai este obligatorie. Probabil realizatorii de emisiuni își amintesc cît „de bine veneau” Vangelis, Clayderman, Zamfir (într-o perioadă) și alții, cînd nu aveam voie să programăm piese vocale străine. Surpriza specialiștilor din Suedia exprimă și reținerea occidentalilor față de melodiile instrumentale. O excepție recentă o constituie „Lily Was Here” interpretată, culmea tot de o tinăra, dar saxofonistă, Candy Dulfer!

Să-î dorim Danei să parcurgă, cu actualul succes, precum și cu viitoarele, traseul spinos al topurilor europene. Cu acceptul topiștilor noștri propunem melodia „Mio Min Mio” pentru secția pop străină din revista noastră.

Interviu realizat de
ANDREI PARTOȘ

un video-clip, sau în diverse situații sint anunțată ca reprezentanta Suediei, dar se precizează că provin din România. Mulți ziaristi însă, folosesc ca subiect de senzație motivul răminerii mele în Occident.

Rep.: Și care a fost motivul?

D. D.: Mi s-a cerut să devin spioană. Am fost nevoită să spun „da” ca să pot să plec, iar urmarea se știe... Dacă nu eram de acord să lucrez cu ei nu puteam pleca.

iar prof-ul m-a întreat de unde am învățat să cînt, deși eu suflasem la întimplare. Chiar i-am mărturisit că suflasem, pînă atunci, doar în sticlă de pepsi cînd eram mai mică. Am dat examenul. La teorie eram foarte tare. Am luat 10 pe linie și cu 8 la nai am intrat în clasa respectivă. La treapta a II-a am fost 7 candidați pe un loc, loc pe care l-am obținut eu. Rapsodia a pus ochii pe mine, folosindu-mă ca pe un număr de efect. După 2 ani de cîntat la nai, abordam piese de virtuoziitate.

cam o oră, o oră și jumătate.

Rep.: Cam cît costă un bilet la concertele tale?

D. D.: Între 100 și 150 de coroane, deci între 16 și 25 \$.

Rep.: Cu Bjorn și Benny vei mai colabora?

D. D.: Deocamdată ei sint foarte ocupați. Pe Benny l-am cunoscut la o festivitate de decernare a premiilor Grammy. I-am spus atunci că mi-ar face plăcere să lucrăm împreună, că-mi plac compozițiile lui. Mulți reporteri au speculat această întîlnire a noastră, afirmînd, în unele articole, că deja lucrurile sint stabilite, Benny a

SVENSK TOPPEN

1	2	Dana Dragomir	244
		Mio min mio (5 v)	
2	1	Carola	237
		Fångad av en stormvind (8 v)	
3	4	Sten & Stanley med Sten Nilsson	164
		Spar dina tårar (7 v)	
4	3	Shanes	144
		Vem tår folja dig hem (32 v)	
5	N.Y.	Grymlings	124
		När gullvivan bickmar	

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

HAVANA BLACK. Grup format în 1984 în Finlanda. Componență: Guts (solist vocal, chitară), Crazy (chitară solo), Risto (bas), J.T. (tobe). Cu toate că numele vin de la țigările preferate ale lui Fidel Castro, cei 4 cântă blues-rock în spiritul britanicilor de la Bad Company. Album recent apărut în 1989 cu titlul **Indian Warrior**.

HEAVENS EDGE. 3 ani de la formare în Philadelphia. Componență: Mark Evans (solist vocal), Reggie Wu (chitară), Steven Parry (chitară), George Guidotti (bas), David Ruth (tobe). Un heavy-pop metal aerisit. Albumul din 1990 lansat de casa Columbia le poartă numele.

HOUSE OF LORDS. Tot în 1988 s-au format, dar la Los Angeles. James Christian (solist vocal), Lanny Cordola (chitară), Gregg Giuffria (keyboards), Chuck Wright (bas) și Ken Mary (tobe). Numele a fost dat de Gene Simmons care a produs, alături de Andy Johns, primul album. Metal de vîță nobilă! Album recent în 1990,

„Sahara”. **HURRICANE.** Tot din Los Angeles dar din 1983. Kelly Hansen (solist vocal), Doug Ardich (chitară), Tony Cavazo (bas), Jay Schellen (tobe). Grup heavy cu o preocupare serioasă pentru melodie. Fondator al trupei a fost Robert Sarzo, fratele lui Rudy basist la Ozzy și Quiet Riot. Printre primii soșiți s-a aflat și Tony Cavazo, fratele lui Carlos, chitarist la Quiet Riot. În 1990 le-a apărut „Slave To The Thrill”.

HUMBLE PIE. Numele grupului britanic apare deja în zona istoriei rockului. În formula de la început figurau Steve Marriott (chitară și vocal), Dave Clempson (chit. și vocal), Greg Ridley (bas, vocal), Jerry Shirley (tobe). Din 1968, cînd s-a format, grupul a suferit, cum era firesc, numeroase modificări de componență. Nucleul inițial era constituit de Marriott și Peter Frampton. Deși se numea grup de blues-rock avea momente deosebit de heavy, mai cu seamă în turneul american din 1971. Frampton a fost înlocuit de Clempson venit de la Colosseum. În 1975 și-au încetat activitatea. Despre Marriott ați citit desigur recent, dispariția în paginile revistei de față. Recomandări pentru fani: Humble Pie (1970), Rockin' At The Fillmore (1971), Eat, It (1973), On To Victory (tentativă eșuată de come-back în 1980). La această literă se cuvine să amintim și pe Huey Lewis And The News considerați azi adepți ai genului AOR/radio rock Horslips din Irlanda, Hotel din S.U.A., Hollander din Olanda, Hellion, Helix (Canada) și chiar Heavy Metal Army din Japonia, care la începutul deceniului trecut a ajuns foarte aproape de genul propus prin nume. Despre Jimi Hendrix am scris pe larg și o vom mai face. Grupul, canadian Heart, care se apropie de cele 2 decenii de

HURRICANE

HOUSE OF LORDS

HEAVENS EDGE

activitate, va fi prezentat data viitoare alături de câteva cuvinte despre Sammy Hagar, Hüsker Dü și Helloween. Se impune să revin cu precizarea că multe biografii vor

fi reluate și detaliate după încheierea acestui mini-dictionar-aperitiv. Repet și invitația către cei interesați, de a semnală numele care merită spațiu mai mare, sau altele, care pur

și simplu au fost omise de autorii celor două reviste din care ne inspirăm aici (**Hot Metal din Australia și Circus din U.A.**).

A.E.

REPRIMAREA

În scopul unei mai bune cunoașteri a mijloacelor folosite în lupta împotriva pirateriei, ne-am întâlnit cu Jean-Marie Guilloux, șeful serviciului juridic al Societății Civile pentru Protecția Producătorilor (S.C.P.P.). Dinsul ne-a expus modalitățile de reprimare folosite pe teritoriul francez în ceea ce-i privește pe pirati, precum și un avantaj complet al atribuțiilor pe care această instituție le are:

— În ce constă misiunea S.C.P.P.?

— Dacă ați auzit de SACEM, știți că ea garantează drepturile de autor. S.C.P.P. garantează drepturile producătorilor. O dată cu legea din 3 iulie 1989, zisă „Legea Lang”, drepturile producătorilor au fost recunoscute de aceeași manieră cu cele ale autorilor. Au fost numite „Drepturi vecine cu drepturile de autor”.

Această lege arată că societățile civile trebuie să garanteze drepturile producătorilor pentru orice utilizare a discurilor și videocasetelor muzicale, S.C.P.P. a fost creată conform acestei legi de o duzină de producători, în 1985. Astăzi, ea reprezintă 120 de producători care i-au incredințat mandatul de urmărire a drepturilor de difuzare a fonos și videogramelor și de a le repartiza diferiților producători, proporțional cu cea ce a fost difuzat. Prima sarcină este și cea mai importantă: urmărirea și

repartizarea. A doua este lupta împotriva pirateriei. A treia, legală, de asemenea, este încurajarea creației și subvenționarea. S.C.C.P. păstrează o parte din beneficii și prin intermediul unei comisii care se reunește, lunar, le distribuie pentru realizarea unor spectacole, pentru crearea unor discuri sau video-clipuri.

— Ce definește o societate civilă ca S.C.P.P.?

MUZICA SE FURĂ (VII)

— Ea nu este o filială a Ministerului Culturii și nici nu este tutelată de acesta. Este expresia intenției caselor de discuri încurajate să-și apere drepturile lor și pe ale producătorilor, conform legii din 1985.

Ființează de puțină vreme, dar reprezintă deja ceva important, căci azi ea garantează 580 de video-clipuri, 300 000 de fonograme (înțelegem prin fonogramă un titlu) și 80 la sută din drepturile de producător din Franța. Obiectul său este de a dezvolta Legea Lang, căci este știut faptul că sînt necesari cam 20 de ani pentru ca o lege să devină ceea ce trebuie.

— Care este procedura pe

care un producător trebuie să o urmeze pentru a se înscrie în S.C.P.P.?

— S.C.P.P. prezintă avantajul gestiunii colective. Dacă sînteți producător și aveți un disc sau o video-casetă pe piață, va trebui să alergați după 1500 de posturi de radio în Franța, după 300 000 de locuri sonorizate, după 5 000 de discoteeci și după canalele de televiziune pentru a vă putea garanta și

Apărați interesele unui producător care nu este membru dacă el este victima pirateriei?

— Nu lucrăm decît pentru membri. Taxa de membru nu e deloc mare și oricine poate adera la S.C.P.P. Am încercat totuși să-i ajutăm pe producătorii nemembri, dar nu putem interveni legal pentru ei, atîta timp cît nu avem mandat.

— Prin ce mijloace faceți cu-

și serviciile comerciale ale tuturor caselor de discuri. Am contractat și marile reviste muzicale. Campania de sensibilizare a mers bine, deși există și tendința de a spune că „eu nu sînt decît un prestator de servicii, eu nu voi fi afectat de piraterie”. Campania de informare și campania de represalii, căci acum avem un sistem de anvergură națională în ceea ce privește urmărirea. Jandarmii au descoperit o filieră și ancheta este destul de avansată la Mîdem. Se pare că a fost găsit unul din principalii vinovați, care este cetățean străin, dar care acum se află la Paris în fața piratilor.

— Lupta împotriva pirateriei e o cruciadă pentru dumneavoastră?

— Efectiv, este una din misiunile noastre principale, impusă și de realitate. De un an, pe piața franceză au pătruns masiv compact discurile, prețurile scăzînd spectaculos de la 50 de franci la 8,93 franci. Pe măsură ce prețurile scad, catalogele sînt tot mai neclare. Acum un an nu existau decît produse ce puteau fi ușor recunoscute. Azi e mult mai greu. S-a răspîndit zvonul că este în curs o acțiune împotriva unei mari rețele și, de la cataloge simple (STONES, BEATLES, Dylan, Simon & Garfunkel) am trecut la produse asazis clasice, cu înregistrări care vin din țările din Est. E greu să facem ceva împotriva acestora.

Traducerea și adaptarea EMMA POPA

urmări drepturile. Avantajul S.C.P.P. este acela că ea are contracte generale cu toate canalele de televiziune și este afiliată la alte societăți care garantează și urmăresc drepturile referitoare la discoteeci, locuri sonorizate și posturi de radio. A fi membru constă în a contribui cu un capital social de 1 000 de franci pe viață. Singura condiție este să fii producător.

— Producător francez și internațional?

— Poți fi și străin. Producătorii francezi membri reprezintă însă cam 80 la sută. Noi primim orice cerere.

— Luptați contra pirateriei.

noscută marelui public această luptă?

— Lupta împotriva pirateriei a fost tema anului 1990. Noi am sensibilizat mediul, adică pe toți cei ce intervin în mediul discografic. Aceasta ne-a luat foarte mult timp. Ne-am dat seama că nu trebuie să ne limităm la culegerea de informații despre participării direcții la procesul discografic, ci trebuie să ne informăm și asupra publicului. În 1990 am expediat peste o mie de scrisori în toate punctele de comercializare a discurilor, în scopul de a atrage atenția asupra sancțiunilor pe care le atrage difuzarea produselor pirat. Noi am reunit marile studouri, cei cinci presseuri de CD francezi

răspundem dacă sistemul e în stare

A crescut imbușurător numărul corespondenților! După cum vedeți, schimbările propuse de voi se fac din mers. Tirajul s-a mărit iar conducerea editurii promite încă un pas important. Faptul că unul atî primă deja acasă numere mai vechi care v-au scăpat (pentru că nu știți de existența P.R.&S) se explică prin sansa mea de a fi colecționar și amabilitatea unor colaboratori de a expedia plicuri proprii, pe cheltuielă proprie. Nu vreau să fac caz de efortul deșus dar nu-i ușor să trimiți la 30 de adrese cite 10-15 reviste de fiecare. Vom continua? Probabil că da, din clipa în care vom fi siguri pe ajutorul vostru. Numărul mare de abonamente va fi garanția noastră. Un proiect ce va fi experimentat în ultimul trimestru al anului ne va duce spre noi decizii. Vom încerca să expedim chiar de la redacție un număr de abonamente. Vă anunț cum procedăm! Vom avea nevoie de plicuri mari și timbre. Dacă depășim cifra celor 500 de abonamente (la experiment mă refer) atunci merită să omologăm formula pînă cînd poșta devine NORMALĂ!

CLAUDIU BANU SOTIR (Sinaia). Un top al video-clipurilor este chiar demarat în unele emisiuni. Periodic am publicat și topuri din lume la această categorie. Hai să-i realizăm constant (bilunar). Aștept, deci, un „TOP 10 VIDEO-CLIP” mai întîi de la tine!
LAURENȚIU ANTON (Constanța). Acum formula de expediere a topului mi se pare și simplă și civilizată. Să renunțăm la talon? Păi cum o să știm de la cine este topul? În plus noi mizăm pe oameni tineri cu ochi buni și mină sigură.
CATALIN BREABAN (Suceava). Mai mult spațiu pentru aparițiile rap, disco, re-mixuri, recenzii video-filme (chiar nu le vezi?). Considerațiile tale privind emisiunea „Vineri noaptea în direct” (ii voi spune V.N.D.) sînt și ele utile interesante. Nu înțelegi ce au unii cu renumitul „Cenaclu Flacăra”? Cred că părțile bune i le recunoaște oricine iar artiștii care s-au lansat acolo au și spus-o. În rest dă-mi voie să am mari rețineri cu atît mai mult cu cît știu ce idei „generoase” se promovau. Relatarea ta despre tinerii din Rădăuți care au rămas fără nici o discotecă, după ce pe vremuri aveau 3, este îngrijorătoare. Și acum a-nunțul legat de **TEXT FAN-CLUB ROMANIA**. 1. Poate deveni membru oricine. 2. Să posede cel puțin 50 de texte. 3.

Andrei Partos

Să expedieze următoarele date „centrului”: — nume, prenume, data nașterii, zodia, greutate, culoarea ochilor, hobby-uri, fotografia, genuri de muzică preferată, sportul favorit. 4. **Obligații** — Trimiterea imediată a oricărui text obținut; minim două scrisori pe lună; periodic propuneri de îmbunătățire a activității clubului. **ADRESE IMPORTANTE. Cătălin Breabán**, bd. Ștefan cel Mare nr. 71, Rădăuți, jud. Suceava, cod 5875 — Centru; Responsabil centralizator pe Transilvania — **Linda Kovacs**, str. George Coșbuc 26/34, Baia-Mare, Maramureș, cod 4800; responsabil pe Muntenia — **Liță Vali**, str. Avram Iancu nr. 2, bl. 5, ap. 30, Sinaia, jud. Prahova, cod 2180. „Succes și să ne țineți la curent cu evoluția Clubului. Textele cele mai interesante și rare vor fi publicate aici, nu-i așa?” **ALEXANDRU POPA** (Timișoara). Piese pe „Vagabond Heart” — Rod Stewart: 1. Rhythm Of My Heart, 2. When A Man's In Love, 3. It Takes Two, 4. Rebel Heart, 5. The Motown Song — Fața B — 1. You Are Everything, 2. Have I Told You Lately, 3. Moment Of Glory, 4. If Only, 5. Go Out Dancing. „In nici un număr al revistei nu am citit vre-o opinie critică în legătură cu grupurile și cîntăreții noștri rock. Să fie oare totul perfect în acest domeniu? Oare lincezeala laudativă poate ajuta la creșterea valorii?” Pui problema corect făcînd abstracție de o serie de aspecte. Înainte de '89 nu criticam rock-ul pentru a nu atrage blamul factorilor, pentru a ne bucura de acele festivaluri finanțate totuși din fondurile de stat (vezi Bacău, Rm. Vilcea, Buzău, Cluj-Napoca, Miercurea-Ciuc, Posada, Costinești etc.) Acum cînd un bine gândit maraton al debutanților se pornise pe banii unor particulari nevoiți să renunțe din cauza prețurilor, acum cînd la tine în oraș două trupe de virf, Pro Musica și Cargo își împart cu mari disconforturi o mică sală pentru scule, cînd aici în București alte grupuri nu au unde repeta pentru că se găsesc destui foști „tovarăși” care să spună: „Ce ne trebuie rock cînd avem Azur, Odeon și altele care aduc milioane. Se rup scaunele, avem probleme... Sculele costă mult, grupurile au 5-6 membri”. Tot așa pînă cînd dispăre fenomenul. Orice critică (altfel justificată) ar da apă la moară celor

care decid. Am mai spus-o și altă dată. Fondurile care au intrat pe mina unor tineri (pe nu știu ce criterii) precum și spațiile unor case de tineret trebuiau să ajungă în zona muzicii, a sportului, domeniilor ale tinerilor. Există tot felul de departamente la Ministerul Tineretului și Sportului, altele la Ministerul Culturii, dar nici unul nu se ocupă cu specialiști adevărați de acest domeniu (vezi București '91). Revin la scrisoarea ta. „Oceanul de mediocritate în care se scaldă rockul românesc” este o afirmație aproape de adevăr. Dacă tot mai crezi că e bine să criticăm, hai s-o facem cu argumente. Te rog să începi cu trupele de acolo și apoi cu celelalte din țară. Dacă Mircea Florian, un mare artist (e drept nu prea înțeles aici) îți pare lăudăros cînd acordă un singur interviu după 10 ani, atunci zău nu știu ce se înțelege! Ți-am rămas dator cu „Jesus Vhrist Superstar” dar te pot îndruma către o firmă foarte bine aprovizionată din Timișoara, **MAGNET MUSIC SHOP**, str. Alba Iulia nr. 5. Dacă vei critica din dragoste pentru rock, vei găsi aici un aliat sigur, așa că la întrebarea ta răspunsul este DA! **IONEL DUMITRAȘCU** (Birlad). Oferta ta este O.K. Aștept materialul. Un portret despre John Peel va interesa nu numai discophilemea de la noi (care a crescut numeric dar nu și valoric). Dacă ziua lui este pe 30 august, să-i spunem „La Mulți Ani” cu un articol de-al tău! **CLAUDIU MESAROS** (Zalău). Bine ai venit printre prietenii revistei (eu îi zic așa în ideea că vei deveni). Colaborare „mai amplă” cu Florian Pittis as dori să am, dar depinde mai mult de el. După ce știu este foarte ocupat, iar despre fenomenul „hippy” a vorbit frumos pe micul ecran. Dacă vrei mai mult, se va face. Sursele de informare sînt aceleași, iar dacă nu te superi le vom folosi. Texte Led Zeppelin, Pink Floyd sper să avem cît mai multe. **CECILIA CIARNAU** (Timișoara). Am primit răspunsurile la „Fotoghicitoare”. Nu te lăsa așa ușor. Dacă abonamentul nu-ți este onorat, fă scandal! **LIVIU LISANDRU** (Leotestii). Dacă n-ai primit încă numerele solicitate nu înseamnă că scrisoarea ta n-a fost citită! TOP 7 al discotecilor, așa cum le-ai văzut tu este interesant: 1. Disco-Club 33 (văzut de 5 ori), 2. Disco Liberté (3), 3. Noroc (1), 4. Estival (2), 5. Scotch (1), 6. Aladin (1), 7. Melody (1). „Dar nu am găsit o discotecă pe placul meu, adică D.J.-ul să-și facă meseria cu pasiune”.

TANITA TIKARAM

ONLY THE ONES WE LOVE

Oh, you can't say nothing to the pouring rain
And you can't say nothing there; hope
Again. — oh my baby — you must never change
For we're only the ones we love
And I've stood stolen by a pauper's heart
Yes, I've stood stolen where the aching starts
But the way you watched — it's life apart
For we're only the ones we love
Only
You're the only one who could say
I could love this way
Oh, you can't get even with this (kind of pain)
But to see you steady brings the (calm, again)

(Say) — oh my baby — let them stay (the same)
For we're only the ones we love
And they've seen something (which I'll never see)
But — I dreamed something (when you fell for me)
(Yeah). I dreamed something (which soars above)
For we're only the ones we (love)
Only the ones we love
Yes, love, and I love, mmm, mmm
This love, love
Oh, get tired — and I get old
But to see you steady brings (a flood of gold)
(Say oh, my baby) — I've (been taught and told)
We're only the ones we (love)
Only the ones we love
Love, love, mmm
This love, mmm

CRYSTAL WATERS

GIPSY WOMAN

She wakes up early
Every morning
Just to do her hair now
Because she cares, yeah
Her day
Wouldn't be right
Without her makeup
She's never without
Her makeup
She's just like you and me
But she's homeless
As she stands there
Singing for money
La da dee la di da...
She's like you and me
As she stands there
Singing for money
La da dee la di da
In my sleep
I see her begging
Preaching, please

Although her father's
Not mine
I ask her why
Know why
She's like you and me
She's like you and me
But she's homeless
She's homeless
As she stands there
Singing for money
La da dee la di da...
She's like you and me
As she stands there
Singing for money
La da dee la di da

INTERMEDIEM PRIETENII

În numărul 25 al revistei noastre s-a strecurat o greșală de tipar (pentru care ne cerem scuze) ceea ce a făcut ca **FANICA LUPU** (sat Malu Alb, com. Drăgănești, jud. Galați, cod 6329) să devină Fănică Lupu. Este deci vorba de o fată, în vîrstă de 17 ani care dorește să corespundă cu tineri de vîrstă ei despre muzică, film și sport. Este una dintre admiratoarele lui Florin Răducioiu și dorește să obțină poze și cît mai multe date despre el. Printre preferințele ei muzicale se numără și Scorpions, Bad Boys Blue, New Kids On The Block, Daniel Iordăchioaie, Mădălina Manole, Mirabela Dauer. Sperăm că de această dată să nu i se mai adreseze nimeni cu „Stimate cavaler”. **LITA VALI** (str. Avram Iancu nr. 2, bl. 5, sc. A, et. 7, ap. 30, Sinaia/2180, tel. 97313321) unul dintre corespondenții noștri consecvenți ne roagă să-i publicăm, în cadrul rubricii noastre următorul anunț: „Fan Club „Cristian Simionica” primește înscrieri pe adresa str. Avram Iancu 2, bl. 5, sc. A, ap. 30, Sinaia. Trimiteți timbru în plic pentru răspuns”. I-am îndeplinit dorința și-i dorim succes „cu versul treburilor la acest Fan Club”. **SORIN VLAICU** (Str. Republicii-Nouă, bl. N 10, et. 2, ap. 7, Zalău, jud. Sălaj, cod 4700) dorește să corespundă cu fete (în special) și cu băieți din țară, care sînt mari iubitori ai genului rapping și fani ai formațiilor **SNAP, THE KLEF, C & C Music Factory, Joey B. Ellis, ICE M.C., ICE T., Vanilla Ice, Dan, DANIEL** (str. Soveja, nr. 110, bl. 36A, sc. A, ap. 9, Constanța/8700) prin scrisoarea care ne-o adresează dorește să ne informeze pe noi,

și prin noi pe toți prietenii revistei de înființarea Fan Clubului **KISS-ARMY**. Acest Fan Club nu are drept scop stringerea de colizații, nici organizarea unor sedințe, ci, pur și simplu, își propune să întemeieze prietenii și corespondențe între fanii formației Kiss. Deci, toți cei care doresc să devină membri ai acestui Fan Club să se adreseze la adresa menționată. **STRABEANU ANA** (Cart. Hipodrom, bl. G 16, sc. 4, ap. 82, Brăila/6100, jud. Brăila) este una dintre fetele formației **New Kids On The Block** și ar fi fericită dacă ar reuși să corespundă cu alți tineri care îndrăgesc această formație. Printre preferințele muzicale mai sînt și **Pet Shop Boys, Big Fun și Mariah Carey**. **ANIELA BOARNA** (str. Centura Progresului nr. 2, bl. 16A, sc. B, ap. 2, Slatina, jud. Olt, cod 0500, tel. 94413737) este una dintre nenumăratele admiratoare ale lui **Jason Donovan** și chiar și defîne date despre el, pe care le poate pune la dispoziția celor interesați. **CRUCIAT FIDELIO** (str. Brazda lui Novac-Rocadă, bl. 12, et. 3, ap. 12, Craiova/1100, jud. Dolj, tel. 94153410) are aproape 20 de ani și este un mare iubitor de muzică. Genul lui preferat este heavy-metal, **Alice Cooper, Scorpions, AC/DC, Iron Maiden** sînt cîteva dintre numele favorite. Este interesat să cumpere de la alți fani ai genului casete audio originale sigilate. **ELENA SCRĂDEANU** (str. Tomis nr. 6, bl. H4, et. 3, ap. 15, sect. 3 București, cod. 74544). Dorește să înființeze un Fan Club **Corina Chiriac**, dacă nu s-a înființat încă. Cine dorește să participe să-i scrie. **O. D.**

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Vyviene era o femeie micuță, cu aer matern, ternă, dar blajină, devenind loctițoarea lui Queenie la birou. Era la fel de tertătoare ca și Queenie, dar niciodată nu și-a putut depăși condiția de funcționar, de angajată.

Brian a mai cumpărat o mică agenție de impresariat teatral, condusă de un tip rotunjos și mic de statură, care purta o mustăcioară subțire și se numea Vic Lewis. Lewis era genul de om care încerca întotdeauna să își impună părerile și opiniile. Reușise să organizeze turnee cu Donovan și Matt Monroe printre alții, iar Brian l-a numit printre directorii de la NEMS, gest pe care l-a regretat imediat, de îndată ce au început să lucreze efectiv, zi de zi, împreună în afaceri. Brian și-a dat seama că tipul îi era profund antipatic. Era plin de sine, foarte sigur pe el și avea un stil pompos care se ciocnea cu stilul imperativ — dictatorial al lui Brian. Lui Lewis nu-i plăcea să primească sfaturi; Brian era supersensibil și încăpăținat.

Tony Barrow, cel care scria cîndva cronicile de disc și care îl trimisese pe Brian la Decca atunci cînd voia să obțină contractul de înregistrare pentru Beatles, a fost angajat în locul lui Derek Taylor pentru a se ocupa de relațiile cu presa. Bernie Lee, alt agent, a fost adăugat pe lista celor de la NEMS, așa că existau încă patru impresari. În alt birou de pe Monmouth Street, o echipă de șase oameni editau „Beatles Monthly Fan Club Magazine”, o afacere profitabilă prin ea însăși, vînzînd 300 000 de exemplare pe număr, deci lunar.

Pe măsură ce schema de angajări a corporației NEMS se mărea, pe atîta creștea confuzia. Multe grupuri originare din Liverpool care își puseseră întreaga nădejde și care îl creditau moral pe Brian erau din ce în ce mai nemulțumite de impresarii care erau nominalizați să le supravegheze cariera. În primul an al existenței pline de succes al firmei NEMS, Brian le acordase multă atenție, bucurîndu-se de evoluția lor și jucînd rolul de Svengali. Nu i-a trebuit însă prea mult timp pentru a-și da seama că erau talente mediocre comparativ cu „cei patru”, iar ei, rînd pe rînd, s-au simțit marginalizați, suferînd de lipsă de atenție sau renunțînd ca niște bagaje de care Beatles-ii se puteau dispensa în drumul lor: Billy J. Kramer, Gerry And The Peacemakers, The Big Three, Tommy Quickly.

Doar steaua Cillei Black părea să nu-și piardă din strălucire în ochii lui Brian. Deși pînă atunci succesul ei profesional fusese destul de modest, bazat în exclusivitate pe preluări din repertoriul altora — cel mai mare avut cu piesa lui Paul „Love Of The Loved” — asocierea ei cu Brian și Beatles a menținut-o oarecum în vogă în lumea înregis-

trărilor, Brian continuînd să aibă încredere în viitorul ei de vedetă. Pentru oricine i-a văzut pe Brian și Cilla împreună era foarte clar că această încredere nu avea nimic de-a face cu talentul ei. Brian o iubea pur și simplu. Era caldă, amuzantă și dependentă și era mai ales „sigură”. Avea o relație fericită cu prietenul ei, un blond irlandez prezentabil pe nume Bobby Willis, pe care Brian însuși îl adora. Într-un anume fel, cu Cilla, Brian a reușit să rupă bariera existentă între el și cele mai multe femei. Indiferent ce a fost, Cilla a rămas una din puținele persoane din viața lui în compania căreia se simțea bine, așa că Brian a continuat să-i îndrume cu mult devotament cariera.

Ca și cum lucrurile la NEMS nu s-ar fi complicat suficient, noul proiect al lui Brian era să deschidă o firmă de vînzări-cumpărări de mașini, Brydor Auto, în Houndslow, Middlessex. Cu un an în urmă, Brian, Beatles-ii și alți artiști de la NEMS cheltuiseră o mică avere pentru a-și cumpăra mașini scumpe, așa că Brian s-a gîndit că dacă ar avea afacerea sa cu automobile, Beatles-ii ar putea avea mașini extravagante la prețuri modice, în timp ce el ar obține un profit uriaș, din vînzarea de mașini altor staruri rock care vor da buzna la Brydor să cumpere, doar pentru că el era proprietarul. Această presupunere destul de meschină s-a dovedit a fi absolut corectă, iar Brydor a devenit o afacere înfloritoare. Brian îl solicitase tot pe un vechi amic din Liverpool — Terry Doran să se ocupe de acest comerț, iar numele Brydor era o combinație a numelor lor. Doran se ocupase cu aceeași afacere la Liverpool.

Prin propria firmă Brian a adăugat Rolls-Royce-ului său roșu un Bentley argintiu decapotabil și un mini-Cooper negru. Ringo a luat două mini, un Land Rover și o Facel Vega, despre care a spus preselor că-și poate permite să o cumpere, dar nu să îi și citească numele. George Harrison a condus un Jaguar E, apoi un Maseratti alb, precum James Bond. S-a plictisit de Maseratti doar după 4 000 mile și i l-a dat înapoi lui Terry Doran pentru a-l vînde. John și-a luat în sfîrșit permisul de conducere și și-a cumpărat un Ferrari verde și un Mini Minor care stăteau frumuseț liniate în garajul de la Kenwood, alături de Rolls-ul său. Neil Aspinall a primit cadou de Crăciun de la băieții un Jaguar 2,4 gr.

THE INNER LIGHT

(G. Harrison)

Without going out of my door I
Can know all things on earth.
Without looking out of my window
I could know the ways of heaven

REFRAIN :

The farther one travels the less
One knows, the less one knows.
(Repeat first stanza & refrain)
Arrive without traveling
See all without looking
Do all without doing.

Taken from BEATLES Song Book, „appeared only on single”.

GABRIELA ȘEICARU

(Va urma)

Colaboratorii P.R. & S. lipsesc motivat

Îți scriu de acasă, dar... vin de la mare

Unde să fiu, la Costinești, evident. Trei săptămîni. A fost bine, ce să zic. Nu ca în ceilalți ani, dar bine. În prima zi am avut așa, un fel de nod în gît, mai ales cînd am trecut prin fața Radiovacanței. Toțmai difuzau o piesă cu Ion Dolănescu, da, la Telex Melodii, așa că, îți dai seama, nu m-am putut abține... După-aiă m-am mai obișnuit. Mai bine zis m-am resemnat.

Dacă m-am plictisit? nu, nu prea. Păi în prima seară au

avut Compact C concert la Teatrul de Vară. A fost plin! Zău, ca în vremurile bune. N-am mai văzut Teatrul de Vară așa de plin la un concert rock din vara lui '89. Și după-aiă, au mai fost ceva concerte. Celelalte Cuvinte — nu, n-am fost, mie nu-mi prea plac — Alex. Andrieș și Nicu Alifantis — nici la asta n-am fost, nu eram în stațiune — și ultimul cu Roata, Kappa, Riff și Mesaj — la asta am fost, cred că erau vreo 100

de oameni în sală. Puțini, dar care veniseră în mod clar să asculte ceea ce le place.

Cum adică ce trupă e Kappa? Nu-ți știi? Nici eu nu-știam pînă acum. I-am descoperit cîntînd printre vilele Coral într-o seară. Erau veniți direct din turnee și aveau sculele cu ei. Și cam din două în două seri le montau pe ici pe colo și cîntau pentru propria lor plăcere și pentru grupul de prieteni pe care și-i făcuseră. Cîntă extraordinar de bine. Mai bine decît orice am auzit eu pînă acum în țară. Am înțeles că trebuie să vină în toamnă aici pentru niște înregistrări în Radio, și sper că după aceea o să avem ocazia să-i ascultăm mai mult.

Au fost și Divertis la Costinești. Și la ei a fost teatrul full. Aproximativ 2 500 de oameni. Programul bun, ca de obicei. S-a ris cu lacrimi.

În rest șuse, filme slăbuțe spre proaste și alte minuni d-astea. Așa că mai mult am stat în Vox Maris. Da, acolo este totuși cel mai select loc. Nu, pentru Costinești select este prea mult spus. Mai bine zis curățel. Și deși scump, pentru buzunarul unui student era plin în fiecare seară. În prima parte a perioadei, muzica a fost destul de slăbuță, de fapt, sinceră să fiu, nu-mi plăcea deloc. După-aiă a venit Teddy Dumitrescu și am sperat că lucrurile se vor im-

După ultimul meci „Divertis” — „Vox Maris” — 1990.
Satira contra muzică 2-7

unătați. Și chiar s-au îmbunătățit, dar nu foarte mult. În restaurante n-am fost decît așa, în trecere, să aud cum se cîntă. În Forum erau Conexiuni — nu mi-au plăcut. La Azur cîntau Roșu și Negru și mai era și un fel de program, slăbuț din cite am văzut eu.

La Terasa Tineretului unde s-a creat o tradiție rock de ani de zile, cîntau cei de la Antract. Deși, după mine, „cîntau” este destul de mult spus.

Iar la Perla Mării era o trupă clasică de circulumă: formația Bravo. Ce repertoriu de piese grecești, turcești, arabești și hit-uri disco. De remarcat că nu se cîntă muzică țigănească.

Cam astea sînt distracțiile oferite în Costinești. Și mai sînt și video-terasele. La Amiral, Azur 10 steaguri și la Milogu' (terasa de vizavi de Marea Neagră). În spatele terasei Marea Neagră este Clubul Nord, unde există o discotecă.

Ringul? Nu știu, de cînd vin în Costinești n-am avut curaj

să merg acolo seara. Pe lângă faptul că este o înghesuială îngrozitoare pe ring, aproape în fiecare seară iese cu bătaie.

În curînd o să înceapă să emiță și TV Costinești. Aaa, nu țî-am spus! În Forum, în hotel, sînt găzduiți Radio Costinești (Noi sîntem ideea. Noi sîntem vacanța) și TV Costinești. Radio Costinești emite deja de vreo două săptămîni, 24 din 24 pe 100,1 MHz FM, iar TV Costinești trebuie să înceapă în curînd, cu trei ore pe noapte după închiderea programului TVR 1.

Acum e muzică pe plajă pînă pe la ora 22,00. După ce se termină programul de la Radiovacanța, se transmit programele de la Radio Costinești.

Cum e programul la Radiovacanța? Du-te și ascultă-l personal, eu nu vreau să mă enervez acum. Și despre Costinești în general vreau să păstrez nu-mai amintirile plăcute.

ANCA LUPES

FOTO GHICITOARE. Ghiciți care dintre vestalele lui Neptun este semnatară scrisorii.

IN MEMORIAM

Pe 16 august, 1977, vestea morții lui Elvis Presley îndolia inimile milioane de fani din întreaga lume. Prietena lui, Ginger Alden, îl găsi lipsit de cunoștință, în urma unui atac de cord pe care-l suferise prin exces de droguri. De-abia din acest moment legenda lui prinde contur. Luxoasa vilă „Graceland”, în al cărui parc nemuritorul rege al rock'n roll-ului se odihnește alături de părinții săi, este vizitată de un număr imens de oameni care îl păstrează în amintire.

Elvis Aaron Presley, s-a născut la 8 ianuarie 1935 la East Tupelo (fratele său gemă Jesse Garon a murit imediat după naștere). Părinții au încercat să-i facă o educație severă unicului lor fiu. Când a implinit 10 ani mama i-a dăruit o chitară de 12,95 \$. Ca adolescent, Elvis va șoca prin culorile țipătoare ale îmbrăcăminții sale și prin extravaganta tunsoare, cu favoriți lungi, pe care o abordase. În 1953, dorind să-i facă mamei sale, Gladys, un cadou deosebit, de ziua ei a înregistrat melodia „My Happiness” în studioul mic și case Memphis Recording Service. Aceasta va reprezenta răscrucea de la care un fiu de muncitor, aparent lipsit de orice perspective, va pași pe drumul gloriei. La vederea mișcărilor lascive ale lui Elvis fetele intrau în extaz, iar părinții erau coplesiiți de indignare. Vesnicul suris care-i plutea pe chip nu reflecta nici pe departe adevărata lui stare de spirit. Elvis a fost un om singuratic și trist, într-o continuă luptă cu disperarea. După moartea mamei sale din 1958 nu și-a mai recăpătat seninătatea. Uriașul succes pe care i l-au adus peste cele 100 de superhit-uri, cele peste 800 milioane de exemplare vândute ale albumelor sale, sau cele 32 de filme în care a jucat nu au reușit să-l facă fericit. Refugiul și l-a găsit în consumarea unor cantități enorme de dulciuri, medicamente, droguri și alcool. La 42 de ani Elvis Presley se stinge din viață fiind deja, într-o totală ruină fizică și psihică.

All About Elvis

(o carte cu acest titlu a fost publicată în 1981 cu semnăturile lui Fred L. Worth și Steve D. Tamerius)

Ultimul an al lui ELVIS!

M. G.

26 august 1976 — După ce Elvis s-a îmbolnăvit, Peggy

Lee l-a înlocuit în spectacolul de la Las Vegas Hilton.

1-12 decembrie 1976 — Ultimele apariții ale lui Elvis la Las Vegas Hilton.

26 ianuarie 1977 — După declarația lui Ginger Alden, a

acceptat propunerea lui Elvis.

3 martie 1977 — S-a întocmit testamentul lui Elvis cu ultimele sale dorințe adăugate.

1 aprilie 1977 — Elvis internat la Baptist Memorial Hospital de unde a ieșit pe 6 aprilie.

29 mai 1977 — Elvis părăsește scena în plin concert (se întâmpla pentru prima oară așa ceva) la Baltimore, Maryland.

30 mai 1977 — Gloria James, o vizionară, anunță într-o emisiune a postului de radio WMEX din Boston că Elvis va muri curind!

18 iunie 1977 — Elvis a primit două premii Photoplay Gold Medal Award pentru Favorite Variety Star și Favorite Rock Music Star. Au fost ultimele premii ce i s-au prezentat personal.

26 iunie 1977 — Elvis apare în fața publicului pentru ultima oară la Market Square Arena din Indianapolis.

19 iulie 1977 — O altă vizionară, Jacqueline Eastland, a prezis apropiata moarte a „regelui” în cadrul emisiunii „Nine In The Morning Show” din Los Angeles.

12 august 1977 — Apare cartea Elvis — What Happened? — Marc Salem (un alt „psychic” — un clairvoyant) prezice și el moartea lui Elvis, adăugând și titlurile care vor apărea în ziarele din Philadelphia.

15 august 1977 — Lui Elvis i se pune o plombă la stomatologul Lester Hoffman.

16 august 1977 — Elvis este găsit mort pe la 2,30 după amiaza în baia de la etajul doi din vila Graceland, de către Ginger Alden.

O. D.

HAPPY BIRTHDAY. 17.08 — Sean Penn, Donnie Wahlberg (de la N.K.O.T.B.B.); **18.08** — Patrick Swayze, Robert Redford; **19.08** — Ian Gillan, Joey Tepest (Europa), John Stamos, John Deacon (Queen); **20.08** — Robert Plant; **21.08** — Glenn Hughes; **22.08** — Roland Orzabal (Tears For

Fears), Debbie Petterson (ex Bangles).

Listă propusă de cititori pentru a încheia onorabil zodia leului. Vom proceda astfel cu fiecare zodie!

Cite ceva despre MADONNA, de ziua ei

Extrase din articolul „Adevăr sau îndrăzneală” (Truth Or Dare)

CRONICA FILMULUI

„După cum spune Madonna în documentar, misiunea ei este aceea de a „apasa pe butoane”, de a provoca oamenii și de a face politică. Dar ea a ajuns la un nivel la care importanța și sensul acțiunilor par uneori obscure. Continuând să „apeze pe butoane” ea provoacă indiscutabil oamenii, dar deseori nu este clar — mai ales cind se „zbate” într-un pat în fața a 40.000 de italieni în extaz — în ce măsură acțiunile ei sînt politice. Poate doar dacă ne gîndim că în aceste vremuri, a-i face pe oameni să simtă ceva, oricît, este un act politic într-o lume populată de noctambuli și de bigoți care își trag puterea mai ales din faptul că nu li se opune nimeni. Și reiese destul de clar, din film, că ea preferase să accepte ideea de a merge la închisoare pentru a-și apăra dreptul la „exprimare artistică”, decît să cedeze cererii poliției din Toronto de a nu simula masturbarea pe scenă

în timpul melodiei „Like A Virgin”. Poate că asta ține de „show-business”, dar este și politică.

„Truth Or Dare” este atît de apropiat de Madonna, chiar intim, incît puține lu-

cruri rămîn în umbră. Poate nu toți vor înțelege de ce Madonna este așa cum este și la ce se referă politica ei, dar se conturează clar abilitatea ei deosebită de a pune în mișcare oamenii din jurul

ei, de a le schimba viața, de fapt, și de a minui publicul, mai ales prin șocuri și surprize.

Traducere și adaptare NIC TRUTA

KIRSTIE ALLEY — c/o Jim Nicolay, Cheer's Production Office, Paramount, 5555 Melrose Ave., Los Angeles, Ca. 90038 USA.

BLACK CROWES — P.O. Box 3467 Los Angeles, CA 91407

ALICE COOPER — Renfield Productions 8033 Sunset Blvd. Suite 745, Los Angeles CA 90046

BRUCE DICKINSON — P.O. Box IAP London England W1 LIP

DANGER DANGER — PO Box 745 Belle Mead, NJ 08502

DIO — 18653 Ventura Blvd. Suite 307 Tarzana, CA 91356

GREAT WHITE — P.O. Box 67487 Los Angeles, CA 90067

HURRICANE — 14755 Ventura Blvd. 1-962 Sherman Oaks CA 91403

IRON MAIDEN Fan Club — c/o Smerch P.O. Box IAP London, England W 1 LIP

KISS — P.O. Box 3011 Grand Central Station New York, NY 10163

L.A. GUNS — Hollywood Vampires 6255 Sunset Blvd. Suite 917 Los Angeles, CA 90028

DEMI MOORE — c/o Spanky Taylor, Fan-Handle Inc., 120 S. Victory — 104, Burbank CA 91502, USA

MICHAEL PARE — c/o Jonny Hartman, 1134 Alta Loma, Suite 107, Los Angeles CA 90069 USA

VINCENT PRICE — c/o Paul Kohner, 9169 Sunset Blvd., Los Angeles, CA 90069, USA

KURT RUSSELL — c/o Susan Geller Ass., 335 N. Maple Dr. No 254, Beverly Hills, CA 90210, USA

YNGWIE MALMSTEEN — Sue Arber P.O. Box 6 Aberdeen AB5 5ZB, Scotland

SLAUGHTER INTERNATIONAL — P.O. Box 35317 Los Angeles, CA 90035

STRYPER — P.O. Box 1045 Cypress, CA 90630

TECHNOTRONIC — c/o DAMusic, Kruppstr. 7, 2840 Diepholz 1

VIXEN — P.O. Box 24822 Baltimore, MD 21220-0822

W.A.S.P. Fan Club — c/o Smerch P.O. Box IAP London, England W 1 LIP

MILLI VANILLI — c/o Carrière rue de Surenne 75008 Paris, France

VANILLA ICE — c/o EMI, 62, rue de Sevres, 92102 Boulogne Billancourt

DAVID HALLYDAY — c/o Phonogram, 89-91, Boulevard Auguste Blanqui, 75640 Paris Cédex 13

FRANCOIS FELDMAN — C/o Phonogram, 89-91, Boulevard Auguste Blanqui, 75640 Paris, Cédex 13

RICK ASTLEY P.O. Box 50 South West D.O. Manchester 15 4GY

DURAN DURAN — P.O. Box 600, London SW18 1EN

MADONNA — „Winterland” c/o 37 Soho Square London W 1

CURIOSITY KILLED THE CAT — P.O. Box 4AL, London W1A 4AL

THE ALARM — c/o Sarah Jane, 47 Bernard Street, St. Albans Hertfordshire

TPAU — P.O. Box 1915 London W11 3HR

JASON DONOVAN — 38 Arthur St. Sth Yazza Melbourne Victoria Australia

KIM WILDE — Fan Club — Angie — P.O. Box 202 welwyn Garden City, Hertfordshire AL 6 OLD — ENGLAND